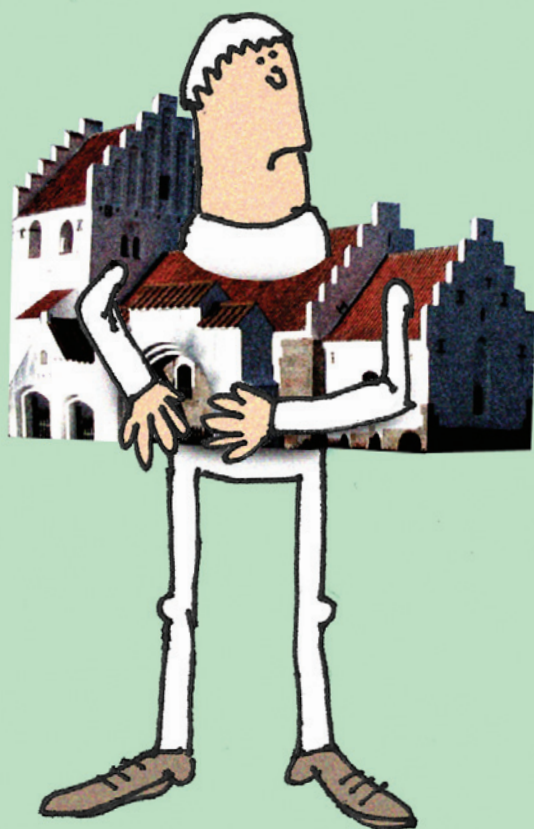

DBI-POSTEN

KIRKELØSE KRISTNE

Vi kender alle til problemet! Familienedlemmer, venner og bekendte, der stille og roligt glider ud af det kristne fællesskab. Men hvad gør vi ved det?

s.10-11

→ | Tina Bak var uddannet lærer, men rejste til Peru som missionær. Nu arbejder hun som sognemedhjælper i København.

AT TACKLE BIBELUNDERVISNING OG EKSTREME SITUATIONER

FOTO: PRIVAT

Tina Bak sammen med to af sine peruvianske venner.

Af sekretariatsleder Ellen Lodahl Pedersen

Før rejsen til Peru tog hun et års studier på DBI for at lære noget om missiologi, teologi og kulturmøde.

"Det var en hjælp at have et år til mentalt at forberede sig på at skulle bo i et andet land med en anden kultur. Undervisningen om andre kulturer og særligt bogen Anthropological insights for missionaries af Paul Hiebert var en god hjælp – især efter et halvt års tid, hvor jeg havde brug for at få bekræftet, at jeg var normal. Bogen beskriver nemlig de stadier, man går igennem ved mødet med en ny kultur, ikke mindst kulturchoket. Bogen kunne teoretisk besvare, hvorfor jeg nogle dage mest havde lyst til at sætte mig ned og græde uden, at der var noget særligt at græde for."

Tina Bak kunne konkret bruge DBIs undervisning i Markusevangeliet og i Romerbrevet i sine undervisningsopgaver i Peru. Også timerne i Det Gamle Testamente var en personlig gevinst og åbnede for større forståelse af sammenhængen mellem GT og NT.

"Studiemiljøet og det at have en læseplads var

i den grad befordrende for mine studier. Jeg fik læst og studeret rigtig meget, fordi der var både miljø og ro til at gøre det. Samtidig kunne man også være social. Jeg mødte også en anden verden, end den jeg kendte som folkeskolelærer, hvilket var positivt."

Missionærarbejdet i Peru bestod først i at være lærer for danske børn, og senere i menighedsopbyggende arbejde, undervisning af børn og voksne, husbesøg, musikundervisning og samtaler.

Nu arbejder Tina Bak som sognemedhjælper. Hun trækker stadig på erfaringerne fra både DBI og Peru: "Særligt bibelfagene fra DBI kommer mig til gode nu, fordi jeg har et rimeligt overblik og derfor kan blive inspireret til arbejdet med fx gudstjenester og juniortræf. I Peru har jeg lært at tackle ekstreme situationer og aldrig at vide, hvordan dagen former sig. Jeg lærte at tilpasse mig på den positive måde, have ca. 1000 ting i gang på samme tid samt være tilgængelig mange timer i døgnet. Det er i den grad brugbart i jobbet som sognemedhjælper. Men uden uddannelsen som lærer havde jeg ikke klaret hverken jobbet i Peru eller jobbet som sognemedhjælper."

HVAD KAN EN HVID FORTÆLLE AFRIKANERE OM AFRIKA?

→ | Dansker i 50'erne, halvskaldet, med bornholmsk accent og en doktorgrad i teologi tog til Etiopien for at fortælle afrikanere om Afrika.

Interview ved stud.theol. Thomas Søvnald

Lektor Finn Aasebø Rønne var fra december til februar 2011 i Etiopien for at undervise på *Ethiopian Graduate School of Theology* (EGST) i ikke-vestlig kirkehistorie. Jeg fandt det nærliggende at spørge ham, hvad han som vestlig universitetslektor kunne fortælle afrikanere om Afrika?

"Etiopien har ikke mange teologer med en doktorgrad. Derfor er det nødvendigt at importere undervisere udefra", forklarer Finn. Han er særligt kompetent, da han i mange år har forsket i netop Etiopiens kirkehistorie.

Undervisning af kirkens ledere

Det var ikke helt uerfarne teologer, Finn stod overfor på EGST. De fleste havde mange års erfaring og kirkeligt arbejde bag sig. En af dem, han underviste, havde arbejdet som læge og havde derudover været generalsekretær for Etiopiens største evangeliske kirke med ca. syv millioner medlemmer.

En udfordring at undervise på EGST

"Alene tanken om at studenterne kom fra kirker med til sammen 15 millioner medlemmer – 18 % af Etiopiens befolkning – var udfordrende og spændende."

Finn har ikke tidligere undervist etiopiere og var derfor spændt på, hvad man kunne sige direkte og diskutere åbent. Finn beskrev de studerende som meget bevidste om deres baggrund og hvad, de selv stod for. De viste stor respekt for hinanden og var gode til at forholde sig kritisk til deres egne kirker, når det var relevant.

Hvordan var de etiopiske studerende sammenlignet med danske studerende?

"De etiopiske studerende var fuldt på højde med de danske, når det drejede sig om at analysere og diskutere problemstillinger, som kom op i un-

FOTO: PRIVAT

Finn og drengene nyder udsigten fra tagterrassen på Ethiopian Graduate School of Theology.

dervisningen. Derfor drømmer jeg om en dag at kunne undervise etiopiske og danske studerende sammen. Det vil også være gavnligt med tanke på, at flere af dem senere kommer til at arbejde sammen som henholdsvis nationale kirkeledere og missionærer".

Selv har Finn lært en masse af at undervise i Etiopien, bl.a. om forholdet mellem udenlandsk mission og lokal kirke, om missionsstrategi, vestlig kolonialisme og meget andet. "Der vil være meget af det, jeg har lært, som jeg vil trække frem, når jeg nu er tilbage og skal undervise på DBI", slutter Finn.

økonomi | Vi bruger gaverne til kompetent og bibeltro undervisning.

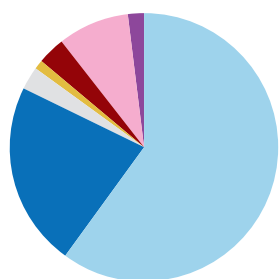
ET LILLE UNDERSKUD, EN STOR TAK – OG EN UDFORDRING

Af sekretariatsleder Ellen Lodahl Pedersen

Vi kom ud af 2010 med et mindre underskud på 84.688 kr. Vi er dybt taknemlige for, at det ikke blev større – ikke mindst når vi tænker på, at vi næsten manglede halvdelen af gavebudgettet i slutningen af oktober. *Derfor vil vi gerne sige en stor tak til alle venner af DBI!*

Det er simpelt hen derfor vi eksisterer

DBIs største udgifter går til løn, fordi vi bruger gaverne på at give kompetent og bibeltro undervisning til fremtidens præster og missionærer – det er simpelt hen derfor DBI eksisterer. De to lagkager på siden her viser sidste års indtægter, samt hvad pengene blev brugt til.

Indtægter 2010 kr. 8.102.040

- Alm. Gaver 4.870.000 kr.
- Gavebreve 1.800.000 kr.
- Kollekt 218.000 kr.
- Testamentariske gaver 99.200 kr.
- Tips og Lotto m.v. 276.000 kr.
- Tilskud fra organisationer 685.000 kr.
- Øvrige indtægter 153.840 kr.

Brug for 500.000 mere i 2011

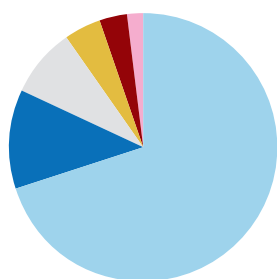
Vi har allerede skåret 150.000 kr. af det oprindelige budget for 2011 efter et ekstraordinært bestyrelsesmøde i januar. Der blev primært skåret i lønbudgettet.

Når vi alligevel har brug for 500.000 kr. mere i gaver i år, skyldes det primært tre ting:

- at vi i år igen har ansat en rejsesekretær (det havde vi sparet væk sidste år)
- at vi begynder regnskabsåret i minus efter to år med underskud
- den almindelige inflation

Giv din gave regelmæssigt

Så kan vi måske undgå at trække på kassekrediten i løbet af efteråret. Ring til økonomifuldægtig Kirsten Hansen på tlf. 3369 5511 og bliv tilmeldt Betalingservice.

Udgifter 2010 kr. 8.102.040

- Personaleudgifter 5.690.440 kr.
- Husleje m.m. 957.500 kr.
- Administration m.v. 676.000 kr.
- DBI-posten 351.600 kr.
- Markedsføring 270.000 kr.
- Wales/Bachelor 156.500 kr.

EN GENVEJ TIL HEBRAISK?

→ | Interview med lektor Nicolai Winther-Nielsen, der i øjeblikket arbejder med i et af Den Europæiske Unions programmer for livslang læring inden for informations- og kommunikationsteknologi.

Nicolai Winther-Nielsen er med i et af Den Europæiske Unions programmer inden for informations- og kommunikationsteknologi

Af stud.theol. Michael Agerbo Mørch

Hvad handler dit projekt om – kort fortalt?

Set ud fra min egen næsetip handler projektet om at skabe effektive værktøjer til hebraisklæring. Det er det særlige område, som jeg arbejder med. Hebraisk er dog bare en lille bid af projektet, der som helhed handler om at udvikle nye og

mere effektive måder til læring af sprog, kultur, miljø og business.

Hvilken relevans har projektet for dig personligt?

Først og fremmest lærer jeg, hvordan jeg kan lære fra mig. Som lærer har man brug for fornyelse til livslang læring, og det får jeg til fulde gennem det nye projekt.

Det næste er, at jeg kan deltage i en spændende forskerverden. En DBI-lærer er jo udelukket fra at deltage i forskerverdenen på folkekirkens teologiske monopoldannelser. Derfor må jeg søge ud i internationale forskermiljøer for at hente inspiration til forskningsudvikling. Desuden kan jeg bruge det i forhold til mit deltidsarbejde på Aalborg Universitet, hvor jeg underviser i noget, der hedder informationsarkitektur, som har en persuasiv designlinje.

Hvilken relevans har projektet for DBI?

En af de største oplevelser er at få en student ind, som betyder at han bare ikke kan lære hebraisk – og så et halvt år senere sende ham ud med en topkarakter, fordi læringsteknologi bare støtter en hurtigere og mere effektiv læring.

Som lærer skal man gøre de studerende i stand til at nå de mål, man sætter for dem. For at kunne det, er det vigtigt at effektivisere læringsmiljøet i en klasse. Her spiller læringsteknologi en stor rolle, og dette kommer i høj grad DBIs studerende til gavn.

Som led i projektet arbejder jeg sammen med Jens Bruun Kofoed, der netop er kommet hjem fra Madagaskar, hvor han blandt andet har arbejdet på at udvikle bedre redskaber til at lære Gammel Testamente for de teologistuderende på det teologiske fakultet SALT, som Danmission støtter i Den Lutherske Kirke i Madagaskar. Så projektet kommer forhåbentligt rigtig mange til glæde og gavn.

→ | Der er i dag en udbredt tendens til, at det, samfundet anser for rigtigt, også er det rigtige i kirken.

BONHOEFFER OG VORES KIRKEKRISE

Bonhoeffer kæmpede for en kirke, som alene var afhængig af sin rigtig herre, Jesus Kristus.

Af pastor Erik H. Bennetzen

Den tyske teolog Dietrich Bonhoeffer (1906-1945) levede i en tid, hvor nazismens ideologi og

menneskesyn tog magten i samfundet – og også langt ind i kirkens egne rækker. Bonhoeffer var dybt optaget af den kristne kirke. Kampen for, at den kristne kirke kunne være kirke og virke som kirke blev for ham en eksistentiel udfordring.

Han var en energisk frontfigur i en ny kirkedannelse i '30-ernes Tyskland, Den bekendende kirke.

Bonhoeffers tanker om kirken er trosstyrkende, tankeklarende og udfordrende at læse i vores nutidige kirkesituation – også selv om de ideologier, der præger den danske kirke i dag, er af en helt anden karakter. Bonhoeffers tanker er grundlæggende og ikke bundet til de ideologier, der var fremherskende i kampen dengang.

Erik H. Bennetzen giver her et kort rids af Bonhoeffers tanker om, hvad det vil sige at være kirke.

Menigheden er Kristus i verden

I 1927 skrev Bonhoeffer som 21-årig en grundlæggende bog om kirken – *De helliges Samfund*¹. I bogen viser han, at Kristi kirkes virkelighed er "givet i åbenbaringen i Jesus Kristus". Netop åbenbaringsaspektet er afgørende for Bonhoeffer. Kirken er så at sige Kristi nuværende krop i verden: "Kirke er konstitueret ved Kristi stedfortrædende handlen. Den er i sig selv åbenbarings-skikkelse". Kristus handler gennem menighedens virke. Men åbenbaringen af Kristus er skjult, den kan kun gribes i tro. Menigheden er på en gang et samfund af hellige og et samfund af syndere.

Kampen for at være kirke

Bonhoeffer spurgte efter, hvordan kirken kunne være Guds tjener i et samfund og i en kirke, der var behersket af en aggressiv, fjendtlig ideologi. Det handlede ikke om at være troværdig i menneskers vurdering, men om at være tro og lydige over for Gud i hans ord.

Bonhoeffer var den første til at modsige de tysk-kristnes indgreb over for kirken om, at jøder skulle udelukkes fra at være præster, ligesom der allerede var lov om, at de ikke kunne beklæde offentlige embeder: "Kirken kan ikke lade sig foreskrive af staten, hvordan den skal handle over for sine medlemmer." Bonhoeffer siger,

at taler nogen ikke en kristen præst af jødisk afstamning, så kan han frit træde ud af kirken, men så skal han også vide, "at han dermed skiller sig fra Kristi kirke."²

I Den bekendende kirke blev Bonhoeffer leder af et præsteseminar. Han skrev bl.a. bogen *Efterfølgelse* (1936), hvor han skelnede mellem den dyre nåde og den billige nåde. Det kirkelige misbrug, at Guds nåde er en selvfølge, som ikke forpligter sig på Kristus. I den vigtige artikel *Til spørgsmålet om kirkefællesskab* (1936) giver han tankevækkende retningslinjer for, hvad kirken gør over for vranglære og kirkebrud. Kampen stod også indadtil i Den bekendende kirke, for præsterne var under et voldsomt pres.

Det var afgørende for Bonhoeffer at holde Den bekendende kirke fast på at se sin identitet ud fra Jesus Kristus. I princippet kender kirken ingen grænser udadtil, fordi den er sendt ud over sine grænser. Først når andre hævder at være kirke på et falsk grundlag, kender den sin grænse.

I skriftet *Modstand og hengivelse* gjorde Bonhoeffer sig tanker om kirkens sendelse til verden, som ikke ser sig selv i noget forhold til Gud. "Kristus gør fordring på det myndige menneske", siger Bonhoeffer, for han har givet sit liv for os alle i forsoningen på korset. Evangeliet skal udlægges ikke-religiøst midt i menneskers verdslighed. Mennesker skal ikke vindes til religiøsitet, men til Gud. Bonhoeffer taler om en ægte verdslighed, hvor mennesker lever med Gud i verden. Kirken skal ikke opgive sin identitet som Kristi kirke, men give afkald på at kæmpe for sig selv og sine privilegier i tro på og i efterfølgelse af Kristus.

Noter

¹ Sanctorum Communio

² Kirken over for jødespørgsmålet, april 1933

SKRIFTEN ALENE

→ | At både fornuften og følelserne ofte sættes højere end Skriften er ikke noget nyt.

Af Roar Kloster Steffensen,
Generalsekretær i Bibellæser-Ringen

Et af de helt grundlæggende synspunkter for Luther og reformatorerne var, at Skriften alene kan og skal være bestemmende for den kristne tro, lære og liv. Ingen menneskelig tolkning og tradition eller andre faktorer må stå over Guds ords autoritet og blive bestemmende for, hvad sand kristen tro er, og hvordan det kristne liv leves ret.

Dette princip har dog altid været under angreb. Det kan vi fx se af det følgende citat fra Luthers prædiken om den 12-årige Jesus i templet:

"For de søger ham ikke, som de burde, men som kød og blod plejer at gøre det, når det hele tiden higer efter en anden trøst end Ordets. For det vil altid have noget, som det kan se og føle og klamre sig til med fornuften og sanserne."

Skriftens autoritet forkastes

Menneskets tendens til at sætte sig selv, sin fornuft og/eller sine følelser højere end Bibelen har konsekvenser. For etikken i det daglige liv betyder det, at vi indretter os stik i mod Bibelens vejledning, fordi vi synes det er det mest humane.

På det læremæssige område betyder det, at vores troslære – om ikke officielt, så i hvert fald i praksis – kan ændres, hvis der er sider af Gud, som forekommer os umenneskelige, ufornuftige eller som ikke passer med vores følelser. Fortabetsens mulighed kan nedtones eller fornægtes, Jesu fysiske opstandelse omtolkes i en rent subjektiv og åndelig betydning, osv.

Dette forekommer ikke kun i bredere kirkelige kredse. Også langt ind i de bibeltro kredse findes der tendenser til, at Skriftens autoritet byttes ud med vores egne tanker, meninger og følelser. Det er let at sige, at Israel skulle bøje sig for Guds ord i stedet for at dyrke frugtbarhedens afguder.

Men det er svært for os at lade Skriften være højeste autoritet, når det gælder vores egne afguder som materialisme, grådighed og forbrug.

Mange unge kristne kan slet ikke se, hvad Bibelens tale om, at sex hører til i ægteskabet, har med deres liv og parforhold at gøre. De føler, at det er rigtigt for dem at begynde at leve sammen, før de er gift, og for dem har det ofte større gyldighed end Skriftens ord.

Oplevelseskristendom

Et aspekt er også, at kristendommen er blevet meget event-fikseret. Troslivet skal helst bestå af en række oplevelser, der kan give mig de rigtige følelser, så jeg mærker, at troen lever. Dette krav om den rigtige følelse kan let blive større end kravet om teologisk holdbarhed og bibelsk substans. Daglig bibellæsning og gudstjenestens fællesskab giver måske ikke så ofte følelsen af at møde Gud, og derfor søger mange efter denne følelse i lovsangen, ude i naturen eller i meningsfuld tjeneste og gode gerninger.

En vej frem?

Faren ved at forkaste Skriftens autoritet og lægge så stor vægt på åndelige oplevelser er, at vi ender i en kristendom, der helt løsrevet fra Skriften defineres og bestemmes af vores skiftende følelser og ufuldkomne fornuft. Og en sådan kristentro er en løgn, for det er en modsigelse af evangeliet.

Er der noget at gøre? Ja, vi skal bede Helligånden om vækkelse og om troskab mod Guds ord – både i vores eget liv og i kirken. Og så vil jeg – meget stikordsagtigt – nævne nogle få vigtige ting i den åndelige situation, vi står i nu:

- Vi skal anerkende behovet for gode fællesoplevelser med troen. Gud har intet imod herlig lovsang og dedikeret discipelskab. Men vi skal være meget mere bevidste om at fylde et sandt bibelsk indhold i det, så det netop er med til at pege hen på Skriften som vores norm og

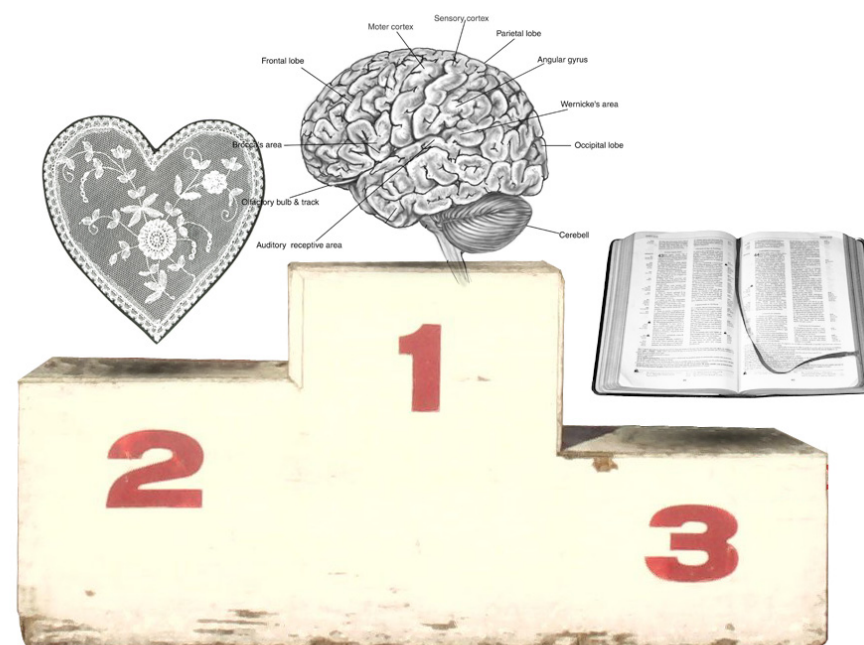

ILLUSTRATION: CHRISTIAN RAHBEK OLSEN

autoritet. Det må ikke blive en substitut for prædiken, undervisning og bibellæsning. Det skal netop udspringe af og bygge på Skriften. Og pege tilbage på den.

- Det er vigtigt, at Skriften gennem oplæring, forkyndelse, samtale, vejledning og forbilleder forbindes til det faktiske liv, til den praktiske hverdag, så vi hele tiden udfordres på, om vi følger Guds ord i vores hverdag. Der er en stor fare for, at bibeltroskab "blot" bliver et spørgsmål om dogmatiske emner og noget, som kun forholder sig til den teoretiske verden. Her har vi et kæmpearbejde at gøre. Og det starter

med, at vi selv lader Guds ord få autoritet over vores prioriteringer og vores måde at leve på i det daglige.

- Skriftens autoritet, betydning og Guds helighed skal genopdages og have sin naturlige centrale plads i undervisning og forkyndelse tilbage. Vi skal lede mennesker til glæde over og frygt for Gud og hans ord. Hvis ikke kristne vokser op med bevidstheden om Guds ords særstilling, så bliver troen nemt bygget på en usikker og gyngende grund. En grund, der ikke holder.

→ | Vi kender alle til problemet! Familienmedlemmer, venner og bekendte, der stille og roligt glider ud af det kristne fællesskab. Mange af os oplever det som en stor bekymring – ikke kun på kirkens vegne – men på vegne af dem, som vi kender og savner.

KIRKELØSE KRISTNE?

Af frimenighedspræst Claus Grønbæk

Selvom termen "kirkeløs kristen" efterhånden er kendt af de fleste, så repræsenterer den faktisk en ganske udbredt misforståelse. Den bygger på den fejlsluttelse, at kirken er en bygning, hvor vi hovedsagelig mødes til et arrangement en time søndag formiddag – og hvis det går højt også en enkelt gang om ugen!

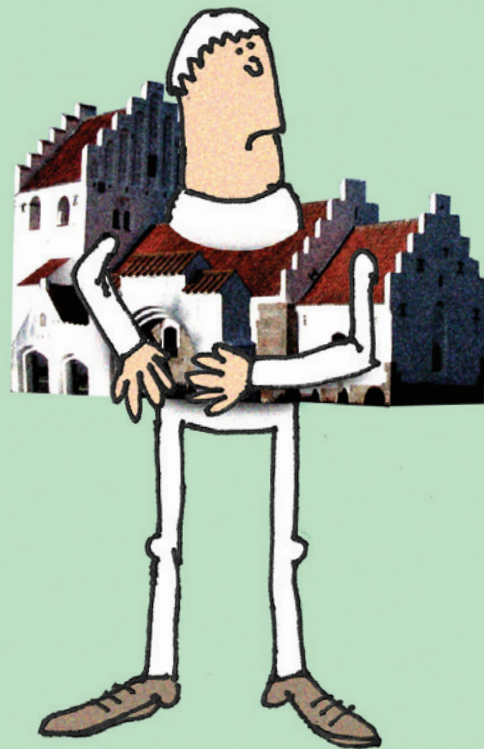
Men man skal ikke læse længe i Bibelen, før man bliver klar over, at kirken ikke er en bygning eller nogle fromme arrangementer, men at den er bygget af levende sten: "... lad jer selv som levende sten bygges op til et åndeligt hus," (1 Pet 2,5) Med andre ord er det vigtigt, at vi bliver klar over, at kirke ikke er noget, vi går i; det er noget, vi er!

Læser man 1 Peters Brev kapitel 2 finder man også ud af, at Bibelen heller ikke kender til solokristendom: "Men I er en udvalgt slægt, et kongeligt præsteskab, et helligt folk, et ejendomsfolk, for at I skal forkynde hans guddomsagt, han som kaldte jer ud af mørket til sit underfulde lys." (v. 9) Det er svært at være slægt, præsteskab, folk – alene! Dette understreges over alt i Bibelen, hvor der tales om de kristne som et folk, et legeme, en familie etc.

I stedet for at skælde ud over "de kirkeløse kristne" vil jeg udfordre os, der er Guds kirke, til at overveje, om vi selv har andel i problemet. Om den førnævnte distinktion mellem at "gå i kirke" og "være kirke" kunne være en af årsagerne?

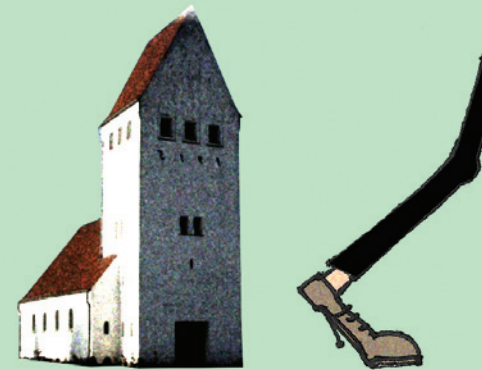
Det handler om identitet contra arrangement

Er det med kirke blot blevet et arrangement, noget vi går til søndag formiddag, hvor alle andre sover længe, spiller fodbold, går på café? Et show, der ikke adskiller sig voldsomt fra andre shows, hvor det hele foregår fra scenen. Og dybest set gør det ingen forskel, om man er der

eller ej – showet kører videre alligevel. I forhold til tidligere er det nye i vor tidsalder, at hvis showet synes dårligt eller ikke giver mening, vælger man bare et andet show eller bliver hjemme og slapper af oven på en i forvejen stresset uge.

Vi skal ikke blot minde hinanden om det eller undervise om, at menigheden er fællesskab, familie og Guds folk – vi skal leve det ud! Og når familien samles er der lagt op til sammenskuds-

gilde: "Når I kommer sammen, har den ene en salme, en anden en belæring, én har en åbenbaring, én har tungetale, en anden har tolkningen. Alting skal være til opbyggelse." (1 Kor 14,26)

Hvordan dette praktisk gøres, må vi hver især arbejde med. For hvis gudstjeneste, bibelstudiegrupper, udflugter, undervisning, fællesspisning er familien, der samles og alle byder ind, så er det sværere at svigte.

Reelt fællesskab?

Når vi er sammen, handler det så om os, der er der? Er det vores liv, kampe, glæder, sorger – og ikke mindst, hvad evangeliet siger ind i det, der er i centrum? Eller tør man ikke sige, hvad der egentlig rører sig indeni? Er det traditionen "vi plejer" og den "grå middelvej", der styrer, eller er der plads til både grin og tårer?

Mange af dem, der forlader fællesskabet, giver som grund, at der ikke er plads til at være dem! At der ikke er plads til at være på vej, stille de kritiske spørgsmål, være ærlig omkring ens eget liv etc.

Det vi virkelig trænger til er, at Gud må vise os evangeliets relevans og kraft og give os kærlighed til hinanden, villighed til at ofre os for hinanden, åbenhed for, hvordan det reelt står til. Samtidig må vi hente inspiration og hjælp hos hinanden til, hvordan dette rent faktisk kan lade sig gøre og hvordan det lægges til rette.

Mål og mening?

Når mennesker forlader det kristne fællesskab, rammer det ikke bare dem selv og fællesskabet, men hvad værre er: Hans guddomsagt bliver ikke forkyndt! (1 Pet 2,9) Eller sagt med andre ord: Evangeliet og Jesus blegner ofte i den kirkeløses liv!

Men gør det nogen forskel? Gør det reelt en forskel i det kristne fællesskabs forkyndelse i ord og gerning af Guds nåde i den bydel og blandt de mennesker, hvor den er sat? Hvis ikke vi som menighed er drevet af Guds kærlighed og passion for de fortabte mennesker – og arbejder målrettet med det, er skaden jo ikke så stor, hvis folk forlader os! Så kunne vi jo i virkeligheden alle blive kirkeløse kristne, uden at nogle ville ane det!

Må Gud velsigne os til at opbygge levende menigheder, personlige sammenskudsgilder, der er tændt i brand af evangeliet og derfor målrettet og rundhåndet deler det ud, så ingen kommer til at glide ud af det kristne fællesskab.

→ | Der huserer mange forkortelser på DBI. De kan dække over alt lige fra spændende personer til spændende projekter. En af forkortelserne hedder SEE-J. DBI-lærer Nicolai Techow løfter sløret for, hvad der gemmer sig bag bogstaverne.

...OG HVAD ER SÅ SEE-J?

Af sekretariatsleder Ellen Lodahl Pedersen

Nicolai – hvad er egentlig SEE-J?

Det står for Scandinavian Evangelical E-Journal. Det er et elektronisk teologisk tidsskrift, som primært drives af DBI-ansatte. Tidsskriftet udgiver artikler inden for de teologiske hoveddiscipliner i to forskellige sektioner:

Første sektion består af artikler på højt videnskabeligt niveau, som har været igennem en fagfællebedømmelse og niveaugodkendelse (det man kalder "peer-review") forud for publiceringen.

Den anden sektion består af artikler, der ikke har været igennem en sådan proces, men som alligevel regnes for at være udgivelsesværdige. Det kan fx være gode studenterspecialer, formidrende artikler eller boganmeldelser.

Artiklerne kan ses af alle på adressen <http://www.see-j.net>, og man kan få en mail, når der kommer nyt.

Hvorfor har I oprettet det?

Der findes ikke noget tilsvarende i Skandinavien. Det imødekommer et behov for let at kunne udgive evangelikalt teologisk arbejde på højt videnskabeligt niveau. Vi udgive også de artikler, anmeldelser og studenteropgaver, der tidligere udkom i vores studenterblad, der nu er nedlagt.

Hvem skriver på SEE-J og hvem læser dem?

Det gør danske og udenlandske teologer, forskere, studenter og præster. Men læserskaren er dog noget bredere fagligt og teologisk. Lige nu er der mere end 1600 registrerede brugere.

Skal man være teolog for at forstå det?

Selvfølgelig vil der være en del af indholdet, som kan være vanskeligt at forstå uden teologisk faglige forudsætninger, men det gælder bestemt ikke det hele. Og vi håber, at mange andre også vil læse tidsskriftet.

FOTO: DANSK BIBEL-INSTITUT

Nicolai sysler med meget andet end undervisning, bla. noget, der kaldes SEE-J

Kan de studerende bruge det til noget?

Ja, dels indeholder det meget fagligt relevant stof, og dels kan dygtige studenter få offentliggjort noget af deres arbejde i SEE-J.

Hvad betyder det for DBI, at lærerne bruger tid på SEE-J?

DBIs lærere oparbejder merit til højere anerkendelse ved at kunne dokumentere engagement i videnskabeligt udgivelsesarbejde, og samtidigt er processerne i redaktionsarbejdet med til at vedligeholde og udvide vigtige netværkskontakter.

ÅRSREGNSKAB 2010

→ | Nedenfor ses årsresultatet for 2010. Et mere detaljeret årsregnskab findes på vores hjemmeside www.dbi.edu under økonomi/status, og fremsendes gerne ved kontakt til sekretariatet på tlf. 33135500.

Resultatopgørelse 2010

	Regnskab 2010	Budget 2010	Regnskab 2009
Indtægter			
Gaveindtægter	6.550.079	6.736.300	6.025.709
Tilskud til Bachelor	665.000	665.000	741.000
Tips og Lottomidler	161.020	185.000	173.767
Andre indtægter	156.675	272.100	462.930
<i>I alt</i>	<i>7.532.774</i>	<i>7.858.400</i>	<i>7.403.406</i>
Udgifter			
Løn – pensioner – sociale ydelser	-5.380.355	-5.492.400	-5.345.669
Lokaleomkostninger	-888.308	-900.200	-869.787
DBIposten	-343.173	-346.100	-323.890
Øvrige omkostninger	-990.006	-1.102.200	-1.050.957
Renteindtægter	13.494	20.500	26.992
Financielle omkostninger	-14.683	-18.000	-16.010
Afskrivninger	-14.431	-20.000	-13.557
<i>I alt</i>	<i>-7.617.462</i>	<i>-7.858.400</i>	<i>-7.592.878</i>
Årets resultat	-84.688	0	-189.472

Balance pr. 31. dec 2010

	31. dec. 2010	31. dec. 2009
Aktiver		
Anlægsaktiver	679.723	663.887
Omsætningsaktiver	1.421.995	1.846.686
<i>Aktiver i alt</i>	<i>2.101.718</i>	<i>2.510.573</i>
Passiver		
Egenkapital	418.254	502.942
Hensættelser Arv	495.982	588.727
Hensættelser Støttepulje	84.226	13.385
Langfristet gæld	433.500	412.000
Kortfristet gæld	669.756	993.519
<i>Passiver i alt</i>	<i>2.101.718</i>	<i>2.510.573</i>

LoyaltyPlus+

Kunde- og medarbejdertilfredshed

Måling af tilfredshed og loyalitet samt ledelsesrådgivning til tolkning og anvendelse af resultater.

Kontakt gerne Kim Hjeremind for en uforpligtende drøftelse af muligheder og priser.

LoyaltyPlus
Hovmarksvej 68
DK-2920 Charlottenlund

Tlf.: 40 844 441
www.loyaltyplus.dk

husk i forbøn

Bed om/for

- nye studerende på Åben Uddannelse i Kristendom til september
- at de studerende opnår indsigt og erkendelse gennem undervisningen

Tak for

- at mange er interesseret i DBIs uddannelser
- at så mange brænder for at støtte veluddannede bibeltro præster, missionærer etc.

ISRAEL:

Familietur	27.6.-6.7.
Rundrejse med Samaria	26.9.-6.10.
Rundrejse med Sinaj og Jordan	30.9.-12.10.
Under løvhyttefesten	14.-23.10.
Tematour: NTs jødiske rødder	21.-31.10.
Klassisk rundrejse	31.10.-9.11.
Julerejse	21.-28.12.

ANDRE BIBELSKJE REJSEMÅL:

Patmos: Bibel- og badeferie	4.-11.9.
Grækenland: I Paulus' fodspor	25.9.-3.10.
Tyrkiet: I Paulus' fodspor	24.9.-3.10.
Iran: Rundrejse	5.-19.10.
Egypten: Rundrejse, Nilkrydstogt og Sinaj	12.-22.10.
Egypten: Bibel- og badeferie	5.-12.11.

tlf. 75 92 20 22
fxr@felixrejser.dk

Ta' på bibelskole

Tid til Gud
Tid til andre
Tid til dig selv

"Vi vil vise eleverne Jesus, så de aldrig glemmer ham"

Henrik Nymann
Eriksen, forstander

luthersk missions højskole

Ansgarvej 2 · 3400 Hillerød · Tlf. 4826 0766 · lmh@lmh.dk · www.lmh.dk

DBIPOSTEN

Redaktion

Rektor Børge Haahr Andersen, ansv.
Skr.leder Ellen Lodahl Pedersen, red.
Kontorfuldmgt. Dorte Klein, red.sekr.
Stud.theol. Michael Mørch
Stud.theol. Thomas Søvnald
Stud.theol. Jesper Sundgaard
Stud.theol. Mie Holm-Sørensen

Indlæg sendes til dbi@dbi.edu DBI-posten sendes gratis til interesserede

Design Chr Rahbek Olsen

Tryk TypoGraphic A/S

ISSN 0906-825X

Slotsgade 26
3400 Hillerød
Tlf. 48 26 56 00

www.frederiksborg.netapotek.dk

Apoteket har døgnvagt

AT SVARE MED SPØRGSMÅL

– INSPIRATION TIL AT TALE OM TRO

Af Randy Newman

Inspiration og opmuntring til at tale om tro.
At lære at lytte og selv at blive hørt!

272 sider – kr. 299,95

Telefon 4820 7690
logosmedia@dIm.dk

Bestil bogen på
www.logosmedia.dk

Missiologisk temadag i København 24. maj 2011

"Gud bevæger sig – gør vi?" er overskriften for en temadag, som Dansk Bibel-Institut, Dansk Missionsråd og Evangelisk Alliance står som arrangører af.

Programmet sætter fokus på, hvad det betyder for danskere og danske missionsorganisationer, at samfundet er globaliseret og at kirkerne i det globale syd, nu selv er sendende kirker. Desuden vil der være betragtninger og konkrete forslag til, hvordan vi sammen med kristne migranter kan være i mission i 2011 over for pluralistiske danskere såvel som tilflyttede migranter.

Læs programmet og tilmeld dig på www.dbi.edu

Frederiksborggade 1B 1
1360 København K
Tlf: 33135500 (Hverdage kl. 9-12)
Email: dbi@dbi.edu
www.dbi.edu
Giro 5 21 59 00
Reg. 3205 Konto 0005215900

DBI arbejder med bibelforskning og teologisk undervisning, hvor teologi-studerende er den primære målgruppe. Formålet er at fremme bibeltro forkyndelse, undervisning og mission i Danmark og udlandet.

Formand Flemming Burgdorf
Rektor Børge Haahr Andersen
Studiekoordin. Elisabeth Jacobsen

aktuel kommentar

EN VANSKELIG, MEN RIGTIG BESLUTNING

Af rektor Børge Haahr Andersen

Set fra min stol var det en rigtig beslutning, som Indre Missions bestyrelse traf i januar ved at åbne for frimenigheder og gudstjenester i missionshuset. For cirka 30 år siden resulterede en tilsvarende debat i DBIs bestyrelse i en lignende konklusion. Siden da har DBIs bestyrelse, lærer- og studenterflok rummet både en folkekirkefløj og en frimenighedsfløj, som inden for forskellige ydre ordninger har virket for samme sag: at forkynde evangeliet på bibelsk og luthersk grund.

Mange troede dengang, at frimenighedssporet hurtigt ville få overtaget, men sådan er det ikke gået. DBI har procentvis uddannet lige så mange præster til Folkekirken som for eksempel Menighedsfakultetet. I dag er der seks sognepræster i DBIs bestyrelse, og i lærerkollegiet er der fem ordnede præster.

Af tre grunde er det vigtigt for os, der på DBI repræsenterer folkekirkesporet, at give plads for frimenighedssporet:

- Den læremæssige krise i Folkekirken er så omsiggribende, at vi ikke finder det rigtigt at bryde fællesskabet med dem, der med samvittigheden bundet til Guds ord ser sig nødsaget til at forlade folkekirken.
- De lokale kirkelige forhold er så forskellige, at der må være en ventil i de dele af landet, hvor det er svært eller umuligt for bibeltro præster at få embede.
- Frimenigheder kan blive lukkede og isolerede øer i det kirkelige landskab, men kan også blive det modsatte – en kilde til fornyelse og et brugbart redskab til at nå den moderne dansker med evangeliet.

Men selv har jeg tænkt at bide mig fast i den lokale kirkebænk og prædikestol, så længe jeg med regnskabsdagen for øje kan efterleve mit præsteløfte.

månedens citat

I hverdagen går det sjældent op for os, at vi får en hel del mere end vi giver, og at det kun er med taknemmelighed at livet bliver rigt.

Dietrich Bonhoeffer